

Instytut Miłosierdzia Bożego

W Roku Życia Konsekrowanego numer naszego miesięcznika został poświęcony instytutowi świeckiemu, związanemu z Toruniem, założonemu przez bł. ks. Michała Sopoćko, który był spowiednikiem św. s. Faustyny. Pan Jezus przekazał s. Faustynie swoje pragnienie, aby powstało nowe zgromadzenie zakonne rozslawiające Miłosierdzie Boże. Po śmierci s. Faustyny ks. Sopoćko rozpoczął w Wilnie spotkania formacyjne zmierzające do wypełnienia tego pragnienia Pana Jezusa. 11 kwietnia 1942 r. sześć pierwszych kandydatek złożyło ślub czystości i przyrzeczenie ubóstwa i posłuszeństwa. Członkinie nowego zgromadzenia ponawiały swoje śluby co roku. Te wydarzenia s. Faustyna opisała proroczo w 1936 r.: „W pewnym dniu, widziałam kapliczkę i w niej sześć sióstr, które przyjmowały Komunię świętą, której udzielał nasz spowiednik, ubrany w komżę i stułę. W kaplicy tej, nie było ani ozdób, ani klęczników” (Dz. 613).

Po wojnie musiały opuścić ukochane Wilno i szukać nowego sposobu realizacji swojego powołania. Dwie z nich, Jadwiga Osińska i Izabela Naborowska, zamieszkały w Myśliborzu koło Gorzowa Wlkp., zaś Ludmiła Roszko w Toruniu. Podczas jednego z kolejnych spotkań całej Szóstki z ks. Michałem Sopoćko w sierpniu 1948 r. zarysowały się dwie różne wizje sposobu realizacji powołania do życia konsekrowanego. Jadwiga Osińska i Izabela Naborowska dały początek habitowemu Zgromadzeniu Sióstr Jezusa Miłosierdnego, które zostało zatwierdzone na prawie diecezjalnym 2 sierpnia 1955 r. Obecnie siostry z tego zgromadzenia pracują w 12 krajach i uzyskały zatwierdzenie na prawie papieskim w 2008 r.

Spotkanie w 1948 r. Pierwsza z prawej L. Roszko

Ludmiła Roszko z dwiema innymi członkiniami pierwszej Szóstki wybrały inną drogę. Pragnęły realizować charyzmat powstającej wspólnoty pracując zawodowo w świecie, nie tworząc tradycyjnego zgromadzenia zakonnego. Opatrznościowo w 1947 r. papież Pius XII wydał konstytucję apostolską „Provida Mater Ecclesia”, która otworzyła nowe perspektywy realizacji ideału życia radami ewangelicznymi w formie instytutów świeckich. Nastąpił okres wielu lat cierplivej pracy duchowej, aby ta nowa forma życia konsekrowanego zakorzeniła się w Kościele.

Ludmiła Roszko w Katedrze Geografii na UMK w 1946 r.

Niekwestionowaną liderką rodzącego się instytutu świeckiego była Ludmiła Roszko, która w 1945 r. zamieszkała w Toruniu i rozpoczęła pracę jako asystentka w Katedrze Geografii powstającego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Tak mocne zaangażowanie religijne Ludmiły Roszko ściągnęło na nią prześladowania władz komunistycznych w 1960 r. Mimo iż była wybitnym dydaktykiem i cenionym pracownikiem naukowym nie otrzymała tytułu profesorskiego.

Choć biskupi chełmińscy czciliwie wspierali powstające dzieło, to na jego formalne za-

Ludmiła Roszko

Nadzwyczajny Rok Święty

13 marca br. papież Franciszek ogłosił, że 8 grudnia 2015 r. rozpocznie się **Nadzwyczajny Rok Święty - Jubileusz Miłosierdzia.**

Matko Miłosierdzia, módl się za nami

Stolica apostolska przychyliła się do prośby biskupów polskich, aby w litanii loretańskiej dodać wezwanie do Matki Miłosierdzia.

Na prośbę Jego Eksceleńcji Józefa Michalika, wyrażoną w liście z dnia 15 stycznia 2014 r., mocą uprawnień udzielonych tej Kongregacji przez papieża Franciszka chętnie zezwalamy, aby w Litaniu do Najświętszej Maryi Panny (Litaniu Loretańskiej) po wezwaniu: „Matko łaski Bożej”, mogło być dodane wezwanie: „Matko Miłosierdzia”.

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

WD